

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku uchylił decyzję Starosty o odmowie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej. Starosta wydał takową decyzję z uwagi na brak decyzji pozwalającej na wyłączenie gruntu z produkcji leśnej.

Jak wskazał Sąd, lokalizacja inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, która nie zmienia przeznaczenia gruntu leśnego, nie musi automatycznie oznaczać jednak konieczności uzyskania zezwolenia na wyłączenie gruntów z produkcji leśnej w rozumieniu art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Przez wyłączenie gruntów z produkcji leśnej rozumie się rozpoczęcie innego niż rolnicze lub leśne użytkowanie gruntów. Wymóg ten zakłada jednak, że grunt, na którym ma być zrealizowana inwestycja, jest lasem w rozumieniu ustawy o lasach, tj. stanowi grunt przeznaczony do produkcji leśnej lub stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo wpisany do rejestru zabytków. Ustalenie tych okoliczności nabiera w stanie faktycznym niniejszej sprawy szczególnego znaczenia.

W okolicznościach faktycznych sprawy, nie bez znaczenia były według WSA w tym zakresie ustalenia decyzji lokalizacyjnej Burmistrza, podlegającej pozytywnemu uzgodnieniu przez organy Lasów Państwowych, w której stwierdzono, że grunt, na którym ma być zrealizowana inwestycja nie jest lasem. O ile organ administracji architektoniczno-budowlanej nie jest związany tymi ustaleniami decyzji lokalizacyjnej, to jednak ustalenie to winno skłonić ten organ do pogłębienia odpowiednich ustaleń w postępowaniu o pozwolenie na budowę. Zdaniem Sadu nie do zaakceptowania w demokratycznym państwie prawa oraz sprzeczne z zasadą zaufania do organów władzy publicznej jest to, że w dwóch postępowaniach administracyjnych dotyczących tej samej inwestycji, każdy z właściwych organów opiera swoje orzeczenia na sprzecznych ustaleniach faktycznych, bez szczegółowego wyjaśnienia tej sprzeczności w treści decyzji. Dodatkowo, w świetle regulacji określającej obowiązek uzyskania decyzji o wyłączeniu z produkcji leśnej z pola widzenia nie można tracić rzeczywistych skutków wykonania stacji bazowej, które nie muszą oznaczać faktycznej zmiany leśnego sposobu wykorzystania terenu. Inwestor przewiduje bowiem wyłącznie posadowienie instalacji antenowej wraz z infrastrukturą.

W związku z tym, w ocenie Sądu, przed zobowiązaniem inwestora do przedłożenia zezwolenia na wyłączenie z produkcji leśnej gruntów, co do których leśnego charakteru inwestor zgłaszał zastrzeżenia już w toku postępowania, istniała potrzeba zweryfikowania konieczności uzyskania takiego zezwolenia. Pomimo tego, że organy nie mogą samodzielnie kwestionować klasyfikacji danego gruntu jako lasu i zobowiązane są, co do zasady, opierać się na wpisach w ewidencji gruntów, to jednak w sytuacji, w której inwestor zgłaszał zastrzeżenia co do prowadzenia na tym gruncie gospodarki leśnej i leśnego jej wykorzystywania, popierając swoje twierdzenia dokumentacją fotograficzną, należało te kwestie wyjaśnić, zwłaszcza przed nałożeniem na inwestora zobowiązania do przedłożenia decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntów z produkcji rolnej, zagrożonego kategorycznymi konsekwencjami przewidzianymi w art. 35 ust. 3 Prawa budowlanego. Według Wojewódzkiego Sądu należało sprawdzić, czy w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy, uwzględniających stan nieruchomości i sposób jej użytkowania, realizacja inwestycji z zakresu łączności publicznej doprowadzi do faktycznej zmiany dotychczasowego sposobu użytkowania terenu.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 lipca 2019 r., II SA/Gd 98/19

Źródło: [CBOSA](#)